

Nemčija zahteva, da Norvežani še zadržijo ameriško ladjo

Tovor na ladji City of Flint, ki je namenjen za Anglijo, bodo morda preložili na kako angleško ladjo, da se Amerikanci tako rešijo nadaljnje odgovornosti.

NORVEŠKA PREZIRA NEMŠKE ZAHTEVE

Oslo, Norveška. — Norveška vlada je zavrnila zahtevo nemške vlade, da pridržijo ameriški tovorni parnik City of Flint, kateremu je norveška vlada že dala dovoljenje, da sme odpluti kadar hoče in kamorkoli hoče. Norveška vlada je izdala uradno izjavo, da je nemška posadka pripeljala ameriško ladjo v norveško pristanišče proti ukazom norveške vlade. Nemški poveljnik zajete ladje je rekel, da je pristal v norveškem pristanišču Haugesund samo zato, da bi se posvetoval z nemškim konzulom, predno bi ladjo peljal skozi angleško blokado v kako nemško pristanišče. Zopet drugič se je izgovarjal, da je moral pristati v norveškem pristanišču, ker je en moštvo od posadke potreboval zdravniško pomoč. Na ladjo je prišel norveški zdravnik in izjavil, da je vsa posadka zdrava.

Zato norveška vlada trdi, da je nemška posadka kršila mednarodno postavo, ker je brez vzroka zasidrala zajeto ameriško ladjo v nevtralnem norveškem pristanišču. Radi tega ima Norveška pravico, da je nemško posadko zaprla in ladjo izročila zopet v roke ameriški posadki. Nemška vlada zahteva od Norveške, da ladjo zadrži toliko časa, da se zadeva med obema državama razčisti. Norveška vlada pa pravi, da tu ni treba nobenega razčiščenja, ker je vse jasno in da je mednarodna postava na strani Norveške v tem slučaju. Kapitan ladje City of Flint ne pusti svoji posadki na kopno, kar pa posadki ni prav nič všeč. Tudi ne pusti, da bi sploh kdo govoril s posadko. Ta je tako izolirana s zunanjim svetom, da niti ne ve, če je še vojna ali ne. Zadnje čase se mnogo govori, da bo ladja preložila svoj tovor, ki je namenjen za Anglijo, na kako angleško ladjo. Ladja vozi traktorje, usnje, sadje, vosek in drugo. Potem bi se ladja vrnila prazna domov v Zed. države ter se tako izognila vsem nadaljnjim sitnostim, ki jih sicer še lahko povzročijo.

IZGUBIL JE STAVO

New Britain, Conn. — Abraham Lipman je telefonično poklical prostor, kjer jemljejo stave na dirke. Ravno tisti čas je bila pa v prostorih policija, ki je napravila pogon. Navzoči policaj je po telefonu vzel Lipmanovo ime in naslov, potem ga je pa citiral na sodnijo radi prepovedane stave. Sodnik je vrgel tožbo iz sodnije čes, da stava ni bila legalna. To še ne bi bilo tako hudo, če bi ne bil Lipman potem zvedel, da je zmagal konj, na katerega je stavil.

Važna seja

Nocoj ob osmih je mesečna seja Euclid Rifle kluba v slovenskem domu na Holmes Ave. Prošeni so vsi člani, da se udeležijo, ker je treba ukreniti vse potrebno za banket in radi dobave srnjakov, medvedov in druge divjadi.

Zamenjena suknja

V nedeljo je bila zamenjena ženska suknja po prireditvi Kanaarčkov v SDD na Prince Ave. Prizadeta naj se zgleda pri gđ. Ančki Traven v Černetovi zlatarski trgovini, 6401 St. Clair Ave.

ZDAJ JE VAREN PRED HITLERJEM

V Cleveland se je povrnil dr. Sigmund Wasserman, ki je bil odsoten polnih 27 let. Ko je bil odšel iz Clevelanda, se je nastanil na Dunaju. Ko je Hitler zavzel Avstrijo, se je dr. Wasserman preselil v Sudete. V septembru 1938 je Hitler okupiral Sudete in doktor se mu je umaknil v Prago. In kot bi Hitler prav tega zasledoval, je letos v marcu zasledil tudi Češko in tako je bil dr. Wasserman zopet pod Hitlerjevo ko-

RUSKI KOMUNISTI POZIVLJAJO DELA VCE K UPORU

Moskva. — Komunistična internacionala je napadla ameriške mogotce, ki so odpravili embargo na orožje ter kliče angleške in francoske delavce, da se uprejo onim, ki so zato, da se nadaljuje sedanja imperalistična vojna. Napad oziroma poziv je prineslo komunistično glasilo "Pravda" ob priliki, ko se Moskva pripravlja za tridnevno praznovanje 22 obletnice komunistične revolucije.

Komunistični manifest, katerega je podpisal izvrševalni odbor internacionale, nadalje pozivlje vse delavce sveta, da se združijo v od pomoč kitajskemu narodu, nadalje, da se upro onim, ki so za nadaljevanje vojne in da se jih razgali kot pomočnike imperialistov. "Buržvazi takozvanih nevtralnih držav," pravi nadalje internacionala, "si grejejo roke blizu bojne ognja. Pod krinko nevtralnosti postajajo bogati na vojnih dobavah.

"Ameriški buržvazi, ki jim je mnogo na tem, da se vojna nadaljuje, so odpravili embargo na izvoz orožja z namenom, da zagotovijo ogromne dobičke kraljem municijske industrije. "Anglija in Francija imata pol sveta v suženjskih verigah. Italijanski buržvazi tudi komaj čakajo, da se vržejo na zatiranje in da dobijo svoj delež pri dobičku.

"Ko je prenehala obstojati Poljska, je prožila Rusija svojo roko bratom v Ukrajini in Belorusiji, jih vzela 13.000.000 v svoje varstvo in jih rešila pred zatiranjem."

Manifest z nobeno besedo ne omeni Nemčije.

TEŽAK PROBLEM

Trinidad, Colo. — Poštar Ben Beshoar v tem mestu stoji te dni pred sila težkim problemom. Kakor bo napravil ne bo prav. Prišlo je namreč pismo, ki je bilo naslovljeno sledeče: "Najlepšemu dekletu v Trinidad, Colo." Naj poštar izroči pismo tej ali oni, zameril se bo vsem drugim dekletom v mestu, ker vsaka si misli, da je najlepša.

Prijet vandal

Policija je prišla nekega moškega, ki je včeraj razbil izložbeno okno v brivnici John Telismana na 383 E. 156th St. Telismanov sin je videl pred brivnico avto, v katerem je bil motor v pogonu. Zapomnil si je številko. Kmalu potem je bilo okno razsuto. Policija je izsledila lastnika avta, ki je bil že lansko leto obsojen, ker je prerezal nekemu kolesa pri avtu.

Volivna poročila

Danes zvečer ima Slovenski demokrati klub v Euclidu zabavo v Društvenem domu na Recher Ave. Tukaj se bo dobilo vsa najnovejša volivna poročila, tako iz Euclida kot od drugod. Pridite torej na zabavo in po informacije, če je vaš kandidat zmagal.

Zadušnica

V četrtek ob 7:15 se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete zadušnica za pok. Jusepa Unetičem. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Kdaj bomo pomagali?

Nashe uredništvo je prejelo iz Ljubljane kartico od prijatelja, ki med drugim pravi: "Kdaj bo vaša domovina posegla vmes in pomagala demokratičnim Evrope?" Verjetno — pozno!" Teh par vrstic jasno kaže, da se vse evropske demokratske države zanašajo na Zed, države, da jih rešijo diktatorjev.

Oče in hči sta šla skupno v smrt

V nedeljo popoldne se je pripetila na 9412 Raymond Ave. v Clevelandu neprimerna tragedija, ki je zahtevala življenje postarnega očeta in njegove hčere. Policija pravi, da gre za umor in samomor. Kolikor se je moglo dognati, se je žalostni dogodek pripetil sledeče:

David J. Jenkins, star 69 let, je ustrelil svojo hčer, 40 letno Florence Covert in nato še samega sebe. Ko se je vrnil moštvo umorjene iz avne vožnje domov, je našel oba, ženo in tista mrtva v spalnici. Povedal je policiji, da je bila žena slabega zdravja zadnji dve leti, ko je porodila mrtvega otroka. Njen oče je bil pa tudi zelo nervozen in potr. odkar mu je umrla žena. V nedeljo popoldne ga je žena silila, naj se peje z avtom na izprehod in naj vzame s seboj tudi psa, da se bo prezračil. Moštvo ni slutil nič posebnega in je odšel. Ko se je vrnil domov, je našel oba mrtva.

Soseda, Mrs. Agnew, je pa izpovedala, da je bila na obisku pred enim mesecem pri obeh žrtvah, ki sta se v priroči pogovarjala, da si končata življenje. Tako je hči prosila očeta, naj vzame puško in jo ustrelji, kakor je obljubil. Oče se je branil in rekel, da samo tega ne. Mrs. Agnew ju je tolažila in odvrčala od grozne namere, vendar ni pa temu pripisovala nobene važnosti.

Toda očitno sta se oče in hči namenila izvršiti namero, ki sta jo v nedeljo tudi izpolnila. Kot okolščine kažejo, je oče najprej ustrelil hčer, potem pa še samega sebe. Najbrže zato, ker ni mogel gledati trpljenja hčere, ki je bolehalo in ni upala, da bo ozdravela, sam je bil pa tudi neotolažljiv nad smrtjo svoje žene.

DOBRO PAZIJO NANJ

Uniontown, Pa. — 87 letni vpokojeni železničar živi sam v svoji hiši blizu železniške proge. Železničarji ga imajo radi in paziijo nanj. Domenjeni so, da bo gorela na starčkovih strehi vsako moč električna žarnica, kar naj bo znamenje, da je v hiši vse v redu. Kadar luči ne bo, bodo takoj pritekli pogledat.

Pozor, lovci!

Vse lovske potrebščine, puške, naboj, opremo, dobite v velikih izterih in po zelo zmernih cenah v prodajalni Grdina Hardware, 6127 St. Clair Ave.

Zadušnica

Za pokojnim Antonom Oven se bo brala sv. maša v sredo ob osmih v cerkvi sv. Vida. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Izid volitev

Jutri bomo v listu poročali izid volitev, kolikor nam bodo številke na razpolago do sedmih jutraj.

Silen vihar na Atlantiku

Trije otroci zgoreli, enega so komaj rešili

Youngstown, O. — Težka nesreča je zadela v nedeljo družino Arthur Waitesa, ki sta v požaru izgubila svoje tri otroke. V stari lesen hiši, kjer stanujeta, je nastal ogenj, ki se je tako naglo razširil, da sta mogla zakonca v naglici pograbit svojega sina, 3 letnega Raymondona in zbežati na prosto. Zgorela je 4 letna Annette, katere vpitje je zbudilo starše in jih opozorilo na ogenj. Zgorela sta tudi Arthur Jr., star 2 leti in Gloria, stara šest mesecev. V isti hiši sta stanovala tudi zakonca Zimmerman, stara 84 in 64 let, ki sta se pravčasno rešila. Hiša je toliko od mesta, da nima niti napeljavne vode za gašenje in so morali dobiti ognjegaščo vodo iz bližnjega potoka.

Slovaki revoltirajo proti Madžarom

Bratislava, Slovaška. — Tisoče Slovakov je demonstriralo po mestu, razbilo urade dveh madžarskih časopisov in več madžarskih trgovin. Pobuna je sledila javnemu shodu, na katerem se je protestiralo proti okupaciji kosa slovaške zemlje po Madžarski. Nemčija in Italija sta namreč šelansko leto prisodili Madžarski 4.875 stitiraskih milj slovaške zemlje, kakor se je bilo sklenilo v znanem monakovskem dogovoru. Policija je mirno gledala demonstrante, ki so vpili, da so dobili svojo zemljo nazaj od Poljakov in da so zdaj na vrsti Madžari.

Star župan umrl

Brussels, Belgija. — Tukaj je umrl Adolf Max, star 70 let, župan mesta Bruselj. Za časa svetovne vojne so ga bili Nemci zaprli, ko so udrili v Belgijo. Po svetovni vojni je bil zopet postavljen za župana in je bil v tem uradu vse do sedaj.

ZVITI TATOV

Shamokin, Pa. — V department trgovini Isadore Wolfa je nastal ogenj. Prihiti so ognjegaščo in ogenj pogasili. Ko so ognjegaščo odšli, je vodstvo trgovine videlo, da je bilo med splošno paniko odnešenih 400 parov čevljev in 50 moških usnjenih jopičev. Sumi se, da so tatovi nalašč zažgali ter so to priliko uporabili za krajo.

Urad za delo

Za vzhodno stran Clevelanda, za East Cleveland, Euclid, Cleveland Heights, se je odprl 1. novembra urad, kjer se ženske lahko registrirajo, če hočejo dobiti delo za hišna opravila, ali za dnevno delo. Urad se nahaja na 13421 Euclid Ave. in je odprt vsak dan od 8 jutraj do 5 popoldne. Za registracijo vam ni treba plačati nič in tudi delodajalec, ki išče potom tega urada delovno moč, ne plača nič. Telefon je Glenville 1535.

Zopet zdrav

Poznani rojak Mike Poklar je zopet zdrav in se nahaja na svoji gasolinski postaji, kjer je pripravljen, da vam zopet postreže z vsem potrebnim za vaš avtomobil.

Pomrzlica, dež in sneg. — Vihar je razbijal ladje ob čerih. — Velika škoda je napravljena v državah ob morju. — Ladje kličejo na pomoč.

New York. — Včeraj je divjal na Atlantiku ob ameriškem obrežju silen vihar, ki je povzročil mnogo škoda. Udaril je težak dež, ki se je pozneje spremenil v sneg in pomrzlico. Vihar je divjal 65 milj na uro. Profesor Brooks iz Harvard Blue Hill observatorija je poslal v zrak opažovalni balon, ki je prinesel poročilo, da je padla temperatura v zraku na 58 stopinj pod ničlo. Toda v višini 4.500 čevljev je bilo ozračje popolnoma suho.

Tovorni parnik Vanar je poslal potom radia klice na pomoč. Naložen ima tovor lesa, ki se je v viharju premaknil, da se je ladja nevarno nagnila. Vse ceste so bile polite z ledom, da je bil vsak promet ustavljen. V Vermontu so poklicali na ceste snežne pluge, da bodo izorali pot. Več manjših ladij je vihar vrgel ob čeri in jih razbil na kose. Obrežna straža je kar naprej dobivala klice na pomoč vse od New Jerseya do Bostona.

Voda je pljuskala visoko čez zid ob cesti, ki je izpeljana ob morju. Vodo je metalo ob avtomobile, da so se motorji ustavili, ko se je zmočil električni stik. Sapa je podirala brzojavne drogeve in drevje. Skoro vsa Pennsylvanija in New York sta pokrita z mokrim snegom. V Vermontu je padlo snega do 20 palcev, ki je padal neprestano 33 ur. V bližini Bridgeville, N. Y. so snežni zameti prisilili 200 avtomobilistov, da so morali ostati na cesti toliko časa, da so snežni plugi napravili pot.

NAPACNI TEPEV

Welch, W. Va. — Ko je šel William Simpson počiti domov, ga je nenadoma napadel nek moški, ga podrl na tla in začel na vse načine pretepati. Naenkrat je pa napadalec odnehal, pogledal žrtev natančneje, potem se pa oprstil rekoč: "Oprostite, sem mislil, da ste nekdo drug." Vendar pa kesanje napadalca ni omililo Simpsonu bolečin od udarcev.

Nezgoda pri pogrebu

Včeraj se je vršil pogreb za pokojnim John Kovačem. Že blizu Calvary pokopališča je pridrvel nek avto naravnost v vrsto pogrebni avtomobilov ter zadell Kovačev avto, katerega je vozil Mr. Stepic, svak pokojnega. Pri tem je bilo več žensk, ki so se vozile v jhti, nevarno ranjenih, da so jih morali odpeljati v bolnišnico.

V bolnišnico

V Lakeside bolnišnico je bil odpeljan Frank Komin, 1233 E. 172nd St. Obiski začasno še niso dovoljeni.

V bolnišnico

V Cleveland Clinic je bila odpeljana Mrs. Helen Petkovšek-Zulich. Nahaja se v sobi 348, 3. nadstropje, kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

ZDAJ SMO V VOJNI, TRDI COUGHLIN

Detroit, Mich. — Father C. Coughlin je v nedeljskem radio govoru trdil, da je odprava embarga na orožje prvi znak, da so Zed. države prav za prav v vojni z Nemčijo. "Se vedno trdim," je rekel Father Coughlin, "da smo postali soudeležni-

Prisrčen večer

Sinoči je bil zelo prisrčen večer, ko je naše slovensko žensko pozdravilo č. sestro Olgo Angelo Ponikvar, sestro msgr. B. J. Ponikvarja. Dvorana nove šole sv. Vida je bila polna ljudi. Program je bil dovršeno ljubeč, ki si ga je zamislila ga. Albina Novak. Lepo je zapel molitvi kvartet Sterle, Znidaršič, Zupanič in Lokar. Predstavljena sta bila dva krožka SZZ in sicer St. Vitus Cadets in Marie Prinsland Cadets. Vsaka izmed deklet je podarila častiti gostinji duhtečo vrtnico. Č. sestra Ponikvar je bila globoko ginjena nad prisrčnim sprejemom. Mnogo zanimivega je povedala navzočim iz svojega življenja in se končno iskreno zahvalila za tako lep sprejem. Rekla je, da je dolgo gojila željo, da bi se osebno seznanila s farani, katerim pastiruje njen brat.

ITALIJA JE PRIPRAVLJENA

Rim, 4. nov. — Premier Benito Mussolini je povedal narodu, ki se je zbral, da praznuje 21. obletnico premijerja z Avstro-Ogrsko, da je Italija pripravljena za bodočnost. Mussolini sicer ni povedal, kaj ima bodočnost za Italijo, samo toliko je rekel, da nagiblje Italija svojo voljo in silo proti bodočnosti.

Slavčki

Opozarja se starše mlad. pev. zbora Slavčki, da se udeležite sestanka in sicer danes zvečer ob sedmih na 1135 E. 60th St. Ukreniti je treba radi zabave, ki jo priredimo v soboto večer 11. novembra. — Tajnica.

Smrtna kosa

V pondeljek popoldne je nagloma preminil znani Joseph Paulin, star 63 let, stanujoč na 16715 Grovewood Ave. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda nadstropje, kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

V četrtak ob 7:15 se bo brala v cerkvi Marije Vnebovzete zadušnica za pok. Jusepa Unetičem. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

5117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto \$7.00. Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. European subscriptions, \$7.00 per year. Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 260, Tues., Nov. 7, 1939

Dovolj živeža v Nemčiji

Nemške oblasti trdijo, da je v Nemčiji dovolj živeža, da jih angleška blokada ne bo čisto nič prizadela. Edino, česar Nemčija nima, je kava. V nadomestilo so pa Nemci iznašli čaj, ki se kuha iz jabolčnih olupkov. Kakor trdi vlada, ima Nemčija 8,600,000 ton pšenice in ječmena v zalogi. To se bo načelo samo tedaj, kadar poide vsaka druga zaloga ali viri živeža.

Nemčija pa trdi, da se ji ne bo treba dotakniti te zaloge, ker dobiva stalno zalogo iz Balkana po Donavi in iz Rusije. Nemčija porabi na leto 7,000,000 ton ječmena in pšenice. Torej ima dovolj te zaloge za eno leto, če ne dobi niti enega zrna več od drugod.

Poleg tega se Nemčija zanaša na ogromno letino krompirja, ki ga bo dobila iz okupirane Poljske. Krompir je glavna prehrana v Nemčiji in Poljska je znana, da pridelava največ tega podzemnega sadeža v Evropi.

Vlada je naučila nemške gospodinjice, kako naj pripravljajo čaj iz jabolčnih olupkov. Sveže olupke se položi v kozici na peč. Doda se samo toliko vode, da se jih pokrije. Pusti se jih, da zavrejo, nakar se jih precedi. Osladi se ga primerno in da vročega na mizo. Ostanke se pa hrani za prašiče.

Zadnje čase je postala koza zelo čislana v Nemčiji. Preživi se lahko z odpadki ter da primeroma več masla in mleka kot krava. Če se drži kože v čistem, zračnem prostoru, izgubi mleko tisti zoperni okus.

Tudi domači zajci so postali zadnje čase zelo popularni v Nemčiji, ko primanjkuje drugega mesa. Toda vlada je strogo ukazala, da se morajo zajčje kože izročiti vladi in sicer ne kasneje kot 21 dni potem, ko je bil zajec poslan na oni svet.

Rooseveltova zmaga

V soboto je predsednik Roosevelt doživel eno svojih največjih zmag, kar je v uradu, ko je podpisal novo nevtralnost postavbo. Prav za prav je dosegel dve zmagi, ker je zmagal tudi v tem, da se je kongres razšel potem, ko je odglasoval spremembo nevtralne postavbe. Grozilo se je namreč, da bi ostal kongres v zasedanju, dokler bo trajala vojna v Evropi proti čemer je bil odločno Roosevelt.

Po mesecih debate v kongresu, po deželi med narodom, po časopisju in radiu, imajo Zed. države nevtralnost postavbo, ki ne daje nobene prednosti tej ali oni bojujoči se evropski državi in ki obenem določa največjo protekcijo naši deželi, da se ne zaplete v vojno.

Določba, da plača vsak nakup v gotovini in odpelje na kupljeno blago sam domov, vključno orožje in municijo, omogoča vojskujočim državam, da se poslužujejo te prilike v kolikor jim dopušča denar in možnost dovoza iz Amerike domov.

Dalje je predsednik razglasil kraje, ki so nevarni za plovbo in kamor ameriške ladje ne smejo. Tako je odstranjen vsaka nevarnost, da bi se potapljalo ameriške ladje, da bi se jih zaplajenjevalo, ali da bi bilo življenje ameriških mornarjev v nevarnosti.

Sliši se, da bo Nemčija radi nove ameriške nevtralne postavbe protestirala. Pa ni videti, da bi imela kak vzrok za to. Saj prav tako lahko kupuje na ameriškem trgu, kakor Anglija ali Francija. Če tega ne more radi zavezniške blokade, pa ni to kričati Zed. državam. Nevtralna država ni primorana zalagati obe bojujoči strani z vojnim materialom, lahko pa da blago na razpolago vsakemu, kdor pride ponj.

Brez dvoma je sprejem nevtralne postavbe v smislu z večino ameriškega naroda. Oni, ki so prerokovali, da bo ta postava zavedla Zed. države v vojno, bodo s časoma spoznali, da so se motili. Nasprotno, videti je, da bo ravno ta postavba preprečila vojno, ker po predsednik gledal na to, da se noben ameriški državljani, nobena ameriška ladja in nobeno ameriško letalo ne prikaže v krajih, ki so nevarni. Ali če se izrazi po našem preprostem reku, "da nas svinje ne bodo požrle, če se ne bomo mešali med otrobe."

Za zaveznike je boljše tako

Očitane, da želita Anglija in Francija potegniti Zed. države v vojno, pobija trditve Hugh S. Gibsona, bivšega ameriškega poslanika za Belgijo in Brazilijo, ki trdi, da Anglija in Francija raje vidita, da ostanejo Zed. države iz bojnega metaja. To pa analizirajo v Angliji in Franciji na podlagi tega, ker bo civilizirani radi te vojne veliko trpela in da je zato zelo važno, če ena izmed svetovnih velesil obdrži glavo in moč nedotaknjeno. Kadar bodo boreče stranke na tleh, vse izčrpane in izkrcavljene, bo nastopila ta sveža sila in pripravila nespetneže do premirja in k pameti. In ta naloga čaka Zed. države, so mnenja v Angliji in Franciji.

Gibson nadalje tudi trdi, da povprečen Nemec ne verjame v končno zmago nad zavezniki in da se tudi ne more prilagoditi zavezništvu z Rusijo. Navaden, Nemec namreč ne more kar čez noč pozabiti naukov, ki so mu jih vlivali voditelji v srce proti boljševiški Rusiji. Nemec še ne more zapostiti, zakaj je Stalin mobiliziral tako veliko armado, kot jo ima Nemčija, ko vendar ni pomagal z njo Nemčiji pri okupaciji Poljske. Torej čemu mu bo? Preprosti nemški narod je prepričan, da prijateljstvo v Rusijo ne bo trajalo večno in da bo imel od tega prijateljstva končno le Stalin dobiček.

Na obisku v stari domovini

Piše Mrs. Josephine Erjavec, Joliet, Ill.

NAŠE BIVANJE V RIMU

Vozili smo se že 4 ure iz Florence po Italiji, ko uzremo nebroj luči, pred nami se je razprostiralo mesto — Rim. To je glavno mesto Italije, kakor tudi glavna prestolnica krščanstva. Mesto Rim o katerem nam zgodovina pove toliko krveločnih dejanj, toliko preganjanj kristijanov. To je mesto kjer vidiš nebroj starodavnih spomenikov, preteklosti in poleg tega pa tudi številne moderne zgradbe.

Izstopili smo iz vlaka in kar obstali smo, kajti popravici povedano, da smo pričakovali vse kaj drugega na tem kolodvoru kakor to starodavno zgradbo. Res je velika, a bila sem razočarana, ker pričakovala sem vse kaj drugega od tako slavnega mesta in nič kaj ugoden vtis ni napravilo na nas. Vse lepše je bilo na postajah v Florenci in Milanu.

Ko smo tako ogledovali, nam je nad vse prijazno in zgornjo pripovedoval naš fakini, ki je skrbel za našo prtljago, kam se moramo podati, a to smo imeli že vse preskrbljeno. Takoj so nas opazili hotelski uslužbenci, ki vsako uro čakajo na vlake, da preskrbe gostov svojim hotelom.

Hitijo vam naštevati vse ugodnosti, ki jih nudi njih hotel. Odločili smo se za hotel, ki nam je bil že priporočen, "Ludovico Selecto." Ko smo odločili svojo prtljago, smo se odločili, da bomo večerjali na vrtu. Tu smo se lahko pogovorili v katerem jeziku smo hoteli in takoj smo se počutili kot doma. Postrežba je bila izvrstna in nad vse vljudna.

Vsak dan, zjutraj in zvečer so nam tolmačili iz časopisov novice, ki niso bile nič kaj zadovoljive, ker so vse gorile o nameravani vojni, to jih je zelo strašilo.

Skrb je bila tudi na licih splošneje ljudstva, ko je čitalo take novice in vzdihovalo kaj bo, če bo se čehi ne podajo. Bali so se, da bi morali iti na pomoč Hitlerju. Vse take in enake pogovore smo imeli z nami, da je izgledalo, kakor da je mobilizacija že napovedana. Vse povsod je bilo videti številno vojaštvo. Nikjer se nisem videla naroda, ki bi se tako bal vojne, kakor ravno v Italiji. Po cestah so hodili, kakor la so vsi zmešani. V hotelu smo sprašali lastnika, če je vojna že napovedana, samo žalostno je skomignil z rameni in rekel: "Se ne, pa vsak čas bo." Vzdihoval je kaj bo, če bo treba na fronto.

Tu se nam je zdelo, kakor da je vsak tretji človek vojak, ki smo ga srečali, toliko je bilo vojaštva na ulicah, ko smo se prvi večer sprehajali po mestu. Čeprav je to veliko mesto, vendar se tu ne moreš izgubiti, kajti ceste so enako izpeljane, kakor na Dunaju. Videli smo orkester sanih deklet in plesalk, katere je vojaštvo z veseljem opazovalo in poslušalo.

Videli smo tudi krasen in velik vodomet, ki je bil obdan od krasnih kipov. Kaj takega še nisem videli. Vsak kip je predstavljaval različne sezone in vse je krasno prepeljavano z vodo na izredno umeten način, da je res nekaj krasnega. Opazili smo, da so večina stavb zgrajene v krogih ravno tako tudi javni trgi, kar zelo poveča lepoto mesta. V Rimu je nebroj takih vodometov, na vseh prominentnih krajih, na kar so Rimljani zelo ponosni.

Opazila sem tudi, da v Rimu ni bilo slišati avtomobilskih rogov (horns), tu so avtomobilisti vajeni bolj varno voziti in tudi pešci so bolj pazljivi. Tu je pod kaznijo prepovedano voziti hitro ali z ropotom. Ravno obratno pa sem opazila v Jugoslaviji, kjer se vsak kosa kdo bo hitreje vozil, da se niti tu v Ameriki ne moremo primerjati z onimi vozniki v domovini.

Naslednji dan je prišel po nas naročeni bus kjer so nam odkazali bili vsi papežji vjetniki v Rimu. Tukaj imajo shranjeni tudi

originalni prt, katerega je rabil Kristus pri zadnji večerji. Vsi oltarji so iz zelo draga kameinja. Kratko rečeno, vsa notranjost te cerkve je tako krasna, da smo kar nemo strmeli in opazovali.

Preko ceste smo si ogledali še drugo cerkev, ki je tudi krasna in v kateri nas je najbolj zanimalo videti 28 stopnic, katere je rabil še sam Kristus in ki so bile pripeljane v Rim iz Jeruzalema na željo nekega papeža. Po teh stopnicah je hodil Kristus ko so ga pripeljali pred Pilata. Po čudnem naključju pa so te stopnice prav dobro ohranjene. Po teh stopnicah hodijo verniki samo po kolenih in vrhu teh stopnic je kapela kjer mašujejo višji duhovniki. V tej kapelici so shranjeni ostanki raznih svetnikov.

Ogledali smo si Pantheon, ki je bil zidan v letu 27., dalje palačo italijanskega kralja, ki pa ni še iz daleka tako krasna kakor enake palače v Avstriji. Tu ni opaziti tiste razkošnosti, kakor smo jih videli po drugih mestih. Ogledali smo si tudi Mussolinijev Forum, odkjer pošilja v svet svoje ognjevitve govore. Ogledali smo si tudi njegov uradni in vojaški stan.

Naslednji dan smo si ogledali Vatikan. To je ogromno poslopje, ki zavzema več akrov površine. Ogledali smo si tudi vatikanske gardo, krasne vrtove, galerije, katerih ni konca ne kraja. Umetnost v Vatikanu presega vse kar smo do sedaj še kaj videli. Številni hodniki so okrašeni z raznimi ročno slikanimi slikami slavni umetnikov. Ogledali smo si dvorano za dvorano. Prav gotovo bi se bili izgubili, da ni smo imeli vodnika. Če bi si človek hotel vse ogledati bi moral ostati tukaj več dni. Iz obširnih in številnih verand se nudi obiskovalcu krasen razgled po mestu. Kupili smo si tudi kartice, ki smo jih poslali svojim prijateljem. Odpisali smo jih iz Vatikana za vatikansko znamko. Tu imajo tudi svoj denar, ker Vatikan je država sama zase, čeprav stoji sredi Rima.

Imeli smo par minut časa za pisanje in vsak se je potrudil, da je napisal kar največ je mogel. Pisal smo kar stoje, ker nas je bilo preveč, da bi imeli vsi prostora pri pisalnih mizah. Toliko kart sem si bila nakupila, katere bi bila rada odposlala z vatikansko znamko, a že je pozvolni zvoček v znamenje, da je treba nadaljevati našo pot. V Vatikanu je 11,000 dvoran in stanovanj, poleg tega pa, številno krasnih vrtov in kapelic. Pri vstopu v ta poslopja vselej opaziš same ročno slikane umetnine. Krasni sta sliki "Ustvarjenje sveta" in "Sodnji dan."

Slikarska galerija v Vatikanu je najbogatejša v Rimu. Tu vidiš slike samih odličnih slikarjev kakor: Michael Angelo, Rafaela in drugih. Prav dobro mi je v spominu dvorana v kateri smo videli ročno poslikano iz življenja Matere božje od rojstva do vnebovzeta. Slika za sliko nam je predstavljala življenje Matere božje.

Vatikan zavzema 108.7 akrov zemeljske površine in ima 1,000 prebivalcev. Ima svojo telegrafsko postajo, svojo železnico ter tudi pravico izdajati potne liste. Če mnogo bi se lahko napisalo o tem slavnem središču katoličanstva, a prostor tega ne dovoljuje. Omenim naj še, da smo bili z našim obiskom v Rimu zelo zadovoljni, kajti videli smo na lastne oči tisto, kar smo do sedaj samo čitali v zgodovini, ali videli na slikah ali v filmih.

Če bi si hoteli ogledati Rim in vse kar nudi to mesto, bi morali ostati tukaj najmanj teden dni, toda strah pred bližajočo se vojno nam je prekrizal vse naše načrte. Vedno so prihajale novice o nameravani vojni in mnogo bolj varne smo se počutili, da smo se poslovili iz Rima. Bili smo zadovoljni, da nam je bila usoda vsaj toliko naklonjena, da

smo si ogledali vsaj glavne znamenitosti tega mesta.

Od tu smo se podali proti mestu Napoli (Naples).

"Slavčkov" Martinovanje

"Slavčki" so se namenili da bodo v soboto 11. novembra (Martinov večer), priredili domačo zabavo, da se starši, prijatelji, in ljubitelji petja skupaj zabavajo.

Star običaj je, da so se ljudje zbirali in veselo prepevali, plesali, jedli in pokušali dobro novo kapljico in to vedno za sv. Martina dan. Ker je nešteto prireditelj v vseh krajih zadnje čase, so se "Slavčki" namenili, da ne bo nobene vstopnine tako, da bo moč vsakemu, ako le hoče, se udeležiti.

"Slavčki" prepevajo sedaj že šesto leto. Doprinesli so že lepo število krasnih koncertov in spevoiger in sodelovali so že tudi pri mnogih programih društev in drugih institucij. Zato ne bi bilo nič več kot prav, da se polnoštevilno udeležite in pokažite mladim pevcem in pevkam, da so še priljubljeni in da še želite njih petja. Velika udeležba na katerikoli prireditvi da pevcem in pevkam pogum.

Apeliramo na starše "Slavčkov", da se gotovo vsi udeležijo, ker vstopnina je brezplačna. Dajmo se enkrat potruditi, da bodo starši sto-procentno navzoči. Mladi pevci in pevke se udeležujejo vaj in trudijo, da ob koncertih zadovoljijo občinstvo in z lepim posetom na takih zabavah jim izkažemo našo hvaležnost za njih ljubezen do slovenskega jezika.

Prav prijazno vabim tudi pevce, pevke, starše in prijatelje ostalih mladinskih pevskih zborov, da nas posetijo. Obljubljam vam prvovrstno postrežbo v vseh ozirih. Na razpolago bo izvrstna kapljica, dober prigrizek in godba za ples za stare in mlade.

Odločite se že sedaj, da dne 11. novembra pridete v Slovenski narodni dom, soba št. 1, na St. Clair Avenue na "Martinovanje," katerega priredijo naši "Slavčki" ki je bil prvi mladinski pevski zbor v Clevelandu.

Vas pozdravljam in kličem na svidenje 11. novembra.

Mrs. Mary Birtic, predsednica.

Indianapolis, pozor!

Iz Clevelanda vam kliče vse osebe "Kovačevega študenta." Živijo! — in pa iskrena hvala za vašo prijazno gostoljubnost. Imeli smo se v resnici izborni. Posebna in tisočkratna zahvala naj gre družini Brodnik-Velikan, kjer sta prenočevala student Janez, Jože in Anton Grdina mlajši; družini Gerbek kjer sta spala kovač Vlecinah in študent Željko; družini Alojz Urbančič, kjer sta imela jerpergo, študenta Krok in Mucek in pa družini Joe Urbančič, kjer sta prenočevali Meta in pa pianistinja Jean Maček. Kovač Vlecinah, in pa Željko sta se izrazila, da sta se počutila pri Mrs. Gerbek kot doma pri mami. Hal Mrs. Gerbek je res dobra kraška duša. Tu di ostali se kaj laskavo izražajo o družinah kjer so prenočevali. Študenta Mucek in Krok pravi, da sta se zelo dobro "onegala" pri družini Lojze Urbančič. Študent Janez, ta uboga šleva, je pa moral iti v "štalius" kjer je vzel "vilus" in je moral gnoj "kidacius."

Družini, Brodnik-Velikan, smo dolžni še posebne zahvale; kajti ko smo dospeli v mesto ob 4. uri zjutraj nas je Mr. Frank Velikan čakal in takoj je bila tudi vsa ostala družina pokoncu. Mrs. Brodnik in njena hči Carrie, so prona Franka, obe tako postrežljivi in dobrodušni, sta nam takoj pričeli pripravljati zajuterk. Tudi ostale tri hčerke Mrs. Brodnikove, to so Christina, Sophie in Mollie, so bile že pokoncu in nam hitele streči. Zelo prijazna dekleta in mati Brodnikova sme biti ponosna nanje.

Ko smo se dobro okrepčali, smo šli k počitku po dva in dva k omenjenim družinam, ki so bile že vse pokoncu in nas pričakovale, čeravno tako zgodaj. Zvečer smo potem imeli prireditev v cerkveni dvorani. Naj se tu zahvalimo vsem, ki so posetili to prireditev. V čast nam je bilo tudi, da smo imeli častite duhovnike, od fare sv. Trojice, med seboj.

V nedeljo dopoldne so se pa ponudili trije fantje z avtomobili in nas vozili po vsem mestu, kjer smo resnično uživali krasoto mesta Indianapolis-a. Toda šment! Na tej vožnji smo zopet pogrešali kovačevega študenta, Janeza. Ne vemo kje se je potikal ta čas ko smo se odpeljali. Da se ne pozabimo tem trem voznikom zahvaliti. Hvala vam trem! Žal mi je, da se ne spominjam imen vseh. Edino ime enega voznika se spominjam in to je, predsednika društva sv. Alojzija, KSKJ, Anton Somrak. Izvrstni fantje vsi trije prav res. Ko že govorimo o društva sv. Alojzija, naj se vsem članom tega društva zahvalim v imenu člega oseba "Kovačevega študenta." To je ono društvo, ki je imelo prireditev in nas je počastilo s tem, da nas je povabilo v Indianapolis, da smo priredili "Kovačevega študenta." Bog vas živi! Vam kličemo in se vam vsem še enkrat zahvalimo. Ti dnevi nam bodo za vedno in vedno v prijazno-sladkem, nepozabnem spominu.

Vam udani igralci "Kovačevega študenta."

Ko smo se dobro okrepčali, smo šli k počitku po dva in dva k omenjenim družinam, ki so bile že vse pokoncu in nas pričakovale, čeravno tako zgodaj. Zvečer smo potem imeli prireditev v cerkveni dvorani. Naj se tu zahvalimo vsem, ki so posetili to prireditev. V čast nam je bilo tudi, da smo imeli častite duhovnike, od fare sv. Trojice, med seboj.

V nedeljo dopoldne so se pa ponudili trije fantje z avtomobili in nas vozili po vsem mestu, kjer smo resnično uživali krasoto mesta Indianapolis-a.

Toda šment! Na tej vožnji smo zopet pogrešali kovačevega študenta, Janeza. Ne vemo kje se je potikal ta čas ko smo se odpeljali. Da se ne pozabimo tem trem voznikom zahvaliti. Hvala vam trem! Žal mi je, da se ne spominjam imen vseh. Edino ime enega voznika se spominjam in to je, predsednika društva sv. Alojzija, KSKJ, Anton Somrak. Izvrstni fantje vsi trije prav res. Ko že govorimo o društva sv. Alojzija, naj se vsem članom tega društva zahvalim v imenu člega oseba "Kovačevega študenta." To je ono društvo, ki je imelo prireditev in nas je počastilo s tem, da nas je povabilo v Indianapolis, da smo priredili "Kovačevega študenta." Bog vas živi! Vam kličemo in se vam vsem še enkrat zahvalimo. Ti dnevi nam bodo za vedno in vedno v prijazno-sladkem, nepozabnem spominu.

Vam udani igralci "Kovačevega študenta."

"Slovenski bratje"

Girard, O. — V soboto 11. novembra bomo pri nas v Girardu praznovali 20 letnico Samostojnega društva Slovenski bratje.

Naše društvo lahko s ponosom zre na svojo preteklost in na svoje delo, katerega je vršilo svojih dvajset let v dobrobit članstva.

Torej danes, ko je društvo močno in res samostojno, bomo praznovali 20 letnico z veselico, ki jo bomo priredili v soboto 11. novembra. Za godbo bodo skrbeli Krištof bratje iz Clevelanda. Saj vam je vsem znano, da ti fantje tako zaigrajo, da je vse na poskok.

Naše članice so pa tudi obljubile, da bodo preskrbele, da ne bomo lačni in kar se pa tiče pijače, te je pa tudi vselej dovolj pri nas. Kakor je razvidno iz poročila, bo fina godba, dobra jedila in še boljša pijača.

Torej vabimo vse članstvo in tudi naše prijatelje od blizu in daleč, da se udeležite te naše prireditve. Na svidenje 11. novembra v Slovenskem domu v Girardu. Stefania Turk, tajnica.

—Avtomobilska nesreča. V soboto, 23. septembra zvečer se je bliskovito razširila po Gorici razburljiva vest, da se je na Majnicah v bližini ločniškega mosta na desnem bregu Soče pripetila strašna avtomobilska nesreča, ki je zahtevala tudi človeške žrtve. Kmalu se je dognalo, da sta pri nesreči izgubili življenje gđc. Gabrijele Lukežič, uradnica v tiskarni Luchessi (Lukežič) in 14-letna Elvina Bressan iz Ločnice. Gospodinja Lukežič se je popolnoma odpeljala s svojo nečakinja na sprehod proti Sovodjam. Ko se je pozneje vračala s svojo družbo preko Zagraja proti Gorici, je na Majnicah pridrljal nasproti neki luksuzni actomobil. Nesreča je otežkočil umikanje in pogled. Drveči avtomobil je zadel ubogo Gabrijele z blatnikom in jo z vso silo treščil na cesto. Z razbito glavo je obležala mrta. Hip na to je trčil še 14-letno deklico Bressan, ki je bila v bližini, jo podrl na tla in ji prizadejal take poškodbe, da je kmalu umrla.

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Mayu

"Kako daleč je odtod do kraja, kjer tabori s svojimi bojovniki?"

"Moj brat ne bo jeznil do njih pol tistega časa, ki ga eno uro imenuje."

Zajahalni smo in odjezdili. Indijane je stopal pred nami. Peljal nas je iz gaja ven na prerijsko, na odprt svet, in se obrnil ob reki navzgor.

Čez dobre četrt ure so se pojavile pred nami temne postave. Straže so bile. Naš vodnik jim je nekaj povedal pa odšel. Čakali smo.

Nebo se je pooblačilo, trda tema je bila. Skrbno sem gledal na vse strani, pa nič nisem videl. Ognjev Komanč niso kurili.

Naš vodnik se je vrnil in nas vzel s seboj. Po nekaj korakih smo spet obstali.

Vodnik nam je pravil:

"Moji beli bratje naj gredo dalje! Sinovi Komančev so na bojnem pohodu in ne kurijo ognjev. Ker pa so ogledniki poročali, da ni nobenega sovražnika blizu, bodo zakurili."

Izginil je. V temi je zažarela iskrica.

"Kaj je tisto?" sem vprašal. "Punks," je razlagal Old Death.

"Kaj je to, punks?" sem se delal nevednega.

"Prerijsko kresilo. Dva koščka suhega lesa, eden je večji in širši, drugi je droben klinček. Večji kos ima izdolbino, ki je napolnjena s punksi, s suho trohlinjo, ki jo naberejo v votlih, preperelih drevesih. Najboljše netivo, ki ga morete dobiti! Klinček vtaknejo v dolbino med trohlinjo in ga med dlanmi naglo sučejo kakor žvrkljo. Od trenja se prhlina segreje in vname. Glejte!"

Plamen je šinil v temo, naložili so suhega listja na tlečo trohlinjo in jo razpihali. Pa kaj so plamen spet udušili, kajti Indijane nikdar ne kuri velikega ognja. Položili so suhih vej v krogu na plamen, pa tako, da so goreli le konci. Tak ogenj se da poljubno povečati ali zmanjšati, kolikor pač porineš veje v ogenj.

V svitu ognja smo se razgledali po bližnji okolici. Stali smo med drevjem, divje, bojevitost postav so nas obdajale od vseh strani. Vsi Indijanci so imeli orožje v rokah, pa le sulice, loke in puščice, malokateri je imel puško. Vsakemu pa je tičal za pasom tomahawk, bojna sekira Indijancev, ki je v rokah izurjenega bojovnika zelo nevarno orožje.

Nekaj časa smo stali, pa smo dobili naročilo, da moramo razjahati. Vljudo smo ubogali in odpeljali so nam konje, da nismo vedeli kam. Bili smo popolnoma v njihovi oblasti, kajti brez konja je človek v tistih krajih izgubljen. Orožje so nam sicer pustili, toda nas je bilo pet, Indijancev pa sto, — zelo neprijetna razlika.

Smeli stopiti k ognju. Eden sam bojovnik je sedel pri njem.

Ni mu bilo videti, ali je star ali mlad. Njegov obraz je bil na debelo pomazan z bojnimi barvami, s črnimi črtami na rumenem dnu, prav kakor je bil pobarvan oglednik, ki smo ga ujeli. Lase je imel povezane v visok šop, pero belega orla je tičalo v njem. Za pasom sta mu visela dva skalpa, na vratu pa medicinski mošnjček in nož. Izogibni calumet, mirovna pipa. Na kolenih mu je ležala puška, staro orodje iz leta 1820, ali 1830.

Pozorno nas je ogledoval. Črna ni pogledal. Indijane zaničuje črna človeka.

"Kako se ošabi!" je rekel

Old Death po nemško, da bi ga rdeči ne razumel. "Pokazali mu bomo, da smo tudi mi poglavarji. Kar prisidimo! Pustite meni besedo, sam bom govoril z njim."

Prisidli smo k ognju, poglavarju nasproti. Le črnci ni sedel. Vedel je, da tvega življenje, če prisede k ognju, ob katerem sedijo "poglavarji."

Jezno nas je gledal Indijane.

"Uff —!" je vzkliknil in povedal še nekaj drugih besed, ki jih pa nisem razumel. Tistikrat še nisem znal narečja Komančev.

"Ali razumeš jezik belokozcev?" ga je vprašal Old Death po komanško in nam sproti tolmačil, kaj govorita.

"Avat vila razume jezik belih ljudi, pa ga noče govoriti."

"Zakaj ne?"

"Ker se mu ne ljubi."

"Prosim te, da govoriš z nami v našem jeziku!"

"Čemu?"

"Ker tile moji tovariši ne razumejo jezika Komančev, pa bi vendar radi vedeli, o čem se pogovarjate."

"Prišli so v tabor Komančev in morajo govoriti njihov jezik. Tako zahteva vljudnost."

"Motiš se! Saj se mti povedal, da ne znajo govoriti po komanško. Kako moreš torej zahtevati, naj govoriš tvoj jezik. To moraš vendar tudi sam videti!"

Razen tega so gostje Komančev. In vljudnost do gostov zahteva, da govoriš jezik, ki ga razumejo. Vem, da znaš dobro angleški. Če ne boš govoril po angleško, si bodo mislili, da ne znaš."

"Uff —!" se je jezil Indijane nad drznostjo scouta, pa je nadaljeval v slabi angleščini:

"Kdo vam je dovolil sesti k mojemu ognju?"

"Sami smo si dovolili."

"Kako —?"

"Da, sami, ker imamo to pravico."

"Pravico —?"

"Da. Tudi mi smo namreč poglavarji."

"Kateriga rodu si ti poglavar?" ga je ošabno vprašal, čeprav ga je dobro poznal. Saj mu je tudi oglednik povedal, koga je pripeljal. Mogočnega poglavarja se je hotel igrati —

Scout mu je hladno odgovoril:

"Poglavar sem vseh scoutov."

Rdeči je oblastno pokazal na starejšega Langeja:

"In tale?"

"Je poglavar kovačev, ki izdelujejo orožje."

"In tale?" je pokazal na Wil-

la.

"Tale je njegov sin ter izdeluje meče in tomahawke, s katerimi junaški bojovniki ubijajo svoje sovražnike."

Te besede so precej zalegle.

"Če zna izdelovati tako orožje, je zelo velik poglavar," je menil.

"In tale?" je pokazal na me-

ne.

"Tale je slaven mož iz daljnih dežel, ki ležijo onstran velike vode. Prišel je v te dežele, da spozna bojovnike Komančev. Poglavar je vse modrosti in vsega znanja in ko se vrne domov, bo ti sočem pripovedal o rodu Komančev in o njihovih bojovnikih."

Ta razlaga je presegala duševne moči Velikega medveda. Zelo pozorno me je ogledoval pa dejal:

"Torej je ta mož eden izmed modrih in izkušenih starešin svojega ljudstva? Pa njegovi lasje še niso beli —"

"V njegovi deželi že otroci pridejo na svet tako modri, kakor se pri vas starešine rodu z belimi lasmi."

(Dalje prihodnjic.)

1939	NOV.	1939
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

NOVEMBER

10.—Cavalier Club, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

11.—Društvo sv. Križ št. 214 KSKJ, plesna veselica v SND, Denison Ave.

11.—Cvet hrvatskih sestara, ples v Twilight Ballroom.

11.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

11.—Lake Shore Post 278, American Legion, plesna veselica v Knausovi dvorani.

12.—Blaue Donau, jesenski koncert v avditoriju S. N. D.

12.—SZZ št. 14 praznuje 12 letnico obstoja. Plesna zabava v S. D. Domu na Recher Ave.

12.—Mladinski pevski zbor "Črički" ima koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

18.—Društvo Eastern Star št. 51 SDZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

18.—Young Ladies' Sodality of St. Vitus, ples v Twilight Ballroom.

18.—Klub Slovenskih vdov, plesno veselico v Knausovi dvorani.

19.—Koncert mlad. pevkega zbora Kraljički v SND, Maple Heights.

19.—Društvo Adria priredi koncert v Društvenem domu na Recher Ave.

19.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. D. na St. Clair Ave.

22.—Fara sv. Pavla na 40. cesti ples v Twilight Ballroom.

22.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. D.

23.—Baseball team društva št. 9 SDZ ples v Twilight Ball-

room.

23.—"SDZ Dan" pod vodstvom Junior League, program in ples. S. D. Dom na Waterloo Rd.

25.—Marie Priland Cadets ples v Twilight Ballroom.

26.—Koncert Mladinskega pevkega zbora SDD, Waterloo Rd., v auditoriju S. D. Doma.

26.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

29.—Little Flower Cadets SWU No. 47, plesna veselica—"Silver Dollar Dance."

DECEMBER

2.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

3.—Predstava Baragovega odra, šolska dvorana sv. Vida.

3.—Društvo Pioneers HBZ, ples in obletnica v avditoriju S. N. D.

9.—Društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, zabava v avditoriju S. N. D.

10.—Predstava Baragovega odra, šolska dvorana sv. Vida.

16.—National Screw Manufacturing Co., božičnica v obeh dvoranah S. N. D.

17.—Škrljančki, božična prireditev v Slovenskem društvenem domu v Euclidu.

17.—Slovenska mladinska šola S. N. D., božičnica v avditoriju S. N. D.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski narodni dom in klub društva S. N. D. v avditoriju S. N. D.

31.—Praznovanje starega in novega leta v S. N. Domu, Maple Heights.

31.—Silvestrov večer priredi Slovenski dom na Holmes Ave.

JANUAR

3.—Frances Rupert Cadets,

3. obletnica obstoja. Pecon orkester, vstopnina 30c, v S. D. Domu na Recher Ave.

14.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

21.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Mlad. pev. zbor. Slov. doma koncert v Slov. domu na Holmes Ave.

27.—Roust-About Club ples v Twilight Ballroom.

FEBRUAR

3.—Predpustna zabava Svetovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

4.—Predpustna zabava Svetovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

6.—Predpustna zabava Svetovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

10.—Predpustna veselica Slovenske zadružne zveze v spodnji dvorani SDD na Waterloo Rd.

10.—Amigos Club ples v Twilight Ballroom.

30.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

30.—St. Vitus Cadets ples v Twilight Ballroom.

MAREC

7.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

14.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

MAJ

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

19.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

JUNIJ

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

Kako je prišla miš v kožuh?

Znano je, da razmerje med malo miško in ženskim spolom ni baš najboljše. Jako zanimiv donesek k temu poglavju prirodoznanosti nam nujna razprava, ki je bila nedavno v Londonu. Pri tem niso razpravljali o živi, mrtvi miški, ki je, ko je bila še živa, po kakem nesrečnem slučaju zašla v podlogo kožuha in se je ondi zadušila. — Vprava ta kožuh pa je letos pozimi kupila Miss Alice Thistle v neki londonski trgovini. Čez nekaj tednov je morala priznati, da njen dragoceni kožuh strahovito smrdi po gnolobi. Nihče ni mogel pojasniti, odkod bi izvirala ta neznanski smrad po mrhovini, dokler ni neki strokovnjak vzel kožuh v roke in je izza podloge iztrebil že vso gnolo miš. Miss Thistle je dobila hud živčni pretres, ker ji je misel na to, da je več časa z mrtvo miško na sebi hodila okoli, vzbujala najhujšo domišljijo. Morala je iti za več tednov v zdravilišče in je od krznarja zahtevala sto funtov odškodnine in da mora vzeti kožuh nazaj in ga ji plačati. — Sodišče pa to miško dramo ni smatralo tako resno in je obsodilo krznarja na 1 funt kazni.

IZ PRIMORJA

—Tolmin, avgusta 1939. — 50 letni nabiralec starega železa Jakob Leban, stanujoč v Volčah, je našel na Kolovratu majhno granato. Da bi jo mogel odpreti, jo je pričel tolči s kladivom, pri tem pa mu je eksplodirala in koščki železa so zadeli Lebana po vsem telesu. Pritekli so sosedje, ki pa mu niso mogli ničesar pomoči, ker je bil Leban zaradi neštevitih ran in počene lobanje skoro takoj mrtev.

—Trst, septembra, 1939. — Dne 1. avgusta t. l. so finančni stražniki presenetili znanega tihotapca Stanislava Bergoča, starega 26 let, ko je vodil dva konja preko meje. Na njihovo zapoved se Bergoč ni hotel podati, temveč je raje skočil s konja in zginil v gozdu. Toda kmalu na to so ga ujeli miličniki. Postavili so ga pred sodišče tudi zaradi drugih prestopkov, toda obtoženec je pri-trjeval, da je nedolžen. Dobil je dva meseca in šest dni zapora, 7,950 lir denarne kazni ter po prestani kazni še policijsko nadzorstvo.

—Sodišču sta bili naznanjeni v Trstu mlekarica Ana Koretič iz Loga pri Dolini in Angela Drašič, lastnica mlekarne v Trstu, ker sta prodajali mleko pomešano z vodo.

IZ DOMOVINE

—Električna struja ubila dva konja. Hlapec posestnika Franceta Lovšina iz Goriče vasi pri Ribnici je navsezgodaj zapregel par konj, da gre v gozd po les. Vas je razkopana zaradi napeljave vodo-voda. Jarek gre tik ob električnem drogu, ki se je zaradi deževja nagnil v jarek, da se je električna žica pretrgala in padla čez pot. Hlapec nič hudega sluteč požene konja, ki stopita na električno žico in padeta mrtva drug poleg drugega na cesto. Vsaka pomoč je bila brezuspešna. Konja sta posestnika veljala 14.000 dinarjev, kar je za kmeta hud udarec.

—Otrok utonil. Na Muršča-ku pri Radenci se je te dni igral na prostem pred hišo svojih staršev poldrugoletni otrok Topolnik Alojzij. Ko je bil zaradi krajše odsotnosti staršev brez nadzorstva, se je splazil po tleh do oddaljene mlake, ki je bila od zadnjega deževja precej polna, ter zdrsil vanjo. Po vrnitvi staršev je bil otrok v vodi že mrtev.

—Ženo je hotel odstraniti. Pred senatom mariborskega o-

krožnega sodišča se je moral zagovarjati znani posestnik Avgust Lončarič iz Bolfenka v Halozah, ki je po zrelem preudarku skušal usmrtiti svojo ženo Katarino s tem, da je iz bližine par korakov oddal proti njej iz samokresa več strelov, tako da je zaradi poškodb trajno poškodljiva. Obtoženi Avgust Lončarič je bil obsojen na 5 let in mesec dni robije ter na trajno izgubo državljan-skih pravic.

—Živa bakla. V Bistrici pri Limbušu se je pripetila grozna nesreča, ki je zahtevala življenje 5 letne hlapčeve hčerke Ane Ornikove. Odprla je vrata štedilnika, pa se je revici pri tem vnela obleka. V trenutku je bila v plamenih. Stekla je na prosto. Prihiteli so sosedje in strgali z nje gorečo obleko. Dekletce so prepeljali v mariborsko splošno bolnišnico. Opekline pa so bile tako hude, da je Anica Ornikova podlegla poškodbam ter umrla. Tudi ta primer kaže, kako zelo je potrebna previdnost pri nadzor-stvu otrok.

—Voli so zdijvali. Pri Sv. Krištofu nad Laškimi so zdijvali z vozom voli tako, da je padel z voza 58 letni Kvašek Jakob pod voz in si zlomil desno nogo, obenem pa dobil tudi hude poškodbe na hrbtu. Nezvestnega so pripeljali v celjsko bolnišnico.

—Cigani kradejo konje. V Mozlju so cigani ukradli trem posestnikom vsakemu po enega konja, ki so vredni 9.500 din. Ljudje so videli cigana Hudo-rovića Antona iz Kačjega potoka in še dva njegova pajdaša, ko so jezdili z ukradenimi konji skozi kočevske vasi.

MALI OGLASI

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Pozabila je na vse; pozabila je, da je Marie-Anne pričakovala goste, da čas beži, in da jo gotovo dobijo, ako hitro ne pobežne.

Med tem je pa možki, ki je prišel v hišo, ko je zakričala na pomoč, jo ves čas opazoval. Ko vidi, da je Marie-Anne zadnjič dihlila, zaropota pri vratih in režeče pogleda v sobo. "Chupin!" zajecelja Blanche. "Živ in zdrav," odvrne lopot. "Lepo priliko ste imeli, ha, ha! Mogoče je bilo malo preveč za vas, toda sčasoma se bo vse pozabilo. Vendar se ne smeja vzdrževati, kajti ljudje lahko vsak čas pridejo. Hitiva!"

Mehanično stopa morilka naprej, toda med njo in vratmi je mrtvo truplo Marie-Anne, tako da ni mogla do vrat. Ako hoče iz sobe mora stopiti preko mrtvega trupla uboge žene. Blanche ni imela poguma, pač pa je skoro omahnila nazaj.

Toda Chupin ni imel nič takih skrbi. Hitro skoči preko

trupla, dvigne Blanche, kot bi bila otrok in jo odnese iz hiše.

Bil je pijan od veselja. Nobenega strahu ni imel več za bodočnost, kajti Blanche je bila sedaj privezana na njega — kot soudeleženka v zločinu.

Videl je samega sebe na pragu udobnega življenja. Kež, ki ga je nekaj časa imel, ker je izdal Lacheneurja, je zgini. Po glavi mu je samo rojilo, kaj bo jedel in pil, kako se bo oblačil in zabaval, in predvsem: služabniki v gradu bodo morali vedno paziti na njegovo življenje.

Nočni zrak je zopet nekoliko poživljal Blanche, ki je prej čutila skoro smrtno omotico.

"Dajte, da zopet hodim," reče.

Chupin jo položi na zemljo. Bila sta kakih dvajset korakov od hiše.

"In teta Medea?" vzklikne Blanche.

Teta je že bila ob njeni strani; bila je kot eden onih psov, katere mojster pusti pri vratih, kadar stopi v hišo. Čutila je,

da je delo "izvršeno," ko je zagledala Chupina, ki nese Blanche iz hiše.

"Spotoma ne smemo govoriti ali se muditi," reče Chupin. "Le hitro naprej! Jaz bom kazal pot."

Chupin prime Blanche za roko in hiti z njo naprej.

"Ah-ha, torej je Marie-Anne imela otroka?" reče, ko korakajo po stezi. "In imeli smo jo za tako svetnico. Kam vraga neki je otroka vtaknila?"

"Našla ga bom."

"Hm, to je laglje povedano kot storjeno."

V govoru ga prekine rezek smeh, ki je odmeval v temno noč. Chupin hitro spusti Blanche in se postavi kot za v obrambo.

Zaman! Neki možki, ki je bil skrit za drevesom, plane nad njega, mu zabode oster nož štirikrat v srce, potem pa vzklikne:

"Sveta devica! Moja priseja je izpolnjena! Znaprej ne bom več s prsti jedel."

"Gostilničar!" zdihuje ranjenec, ki omahne na zemljo.

Enkrat v življenju je sedaj teta Medea pokazala nekoliko odločnosti.

"Hitiva!" krične, skoro divja od strahu in potegne nečakinja za seboj. "Brž — mrtev je!"

Toda Chupin je bil še živ. Zbral je vso svojo moč in se priplazil do doma, kjer je potrkal.

Njegova žena in otroka so trdno spali, toda so se kmalu zbudili. Najstarejši sin odpre vrata.

Ko zagleda očeta na tleh, misli najprvo, da je pijan. Skušal ga je dvigniti in nesti v hišo, toda stari tihotapec ga prosi naj odneha.

"Ne pritakni se me," reče, "Z menoj je vse pri kraju, toda čuj: Lacheneurjeva hči je bila pravkar zastrupljena po gošpet Blanche. To je vzrok, da sem se z zadnjim naporom priplazil sem, da ti povem tajnost. Ta novica je vredna za vas ogromno premoženje, ako niste neumni!"

In Chupin je umrl, ne da bi mu bilo mogoče povedati, kam je skril denar, ki ga je dobil za kri Lacheneurja.

Sedemindesetdeseto poglavje
Izmed vseh ljudi, ki so bili priča/padca barona Escrovala je bil župnik Midon edini, ki ni obupal.

Česar se učen zdravnik ne bi drznil, je on storil.

Bil je duhoven in imel je vero. Spomnil se je božjanski izrek sv. Ambrozija: "Jaz ovi-jam rane, Bog jih celi!"

Po šestmesečnem bivanju v skrišališču dobrega kmeta Poignota, je Escroval lahko vstal in se gibal okoli, seveda s pomočjo bergelj.

Toda postalo mu je resno tesno v neprikladnih prostorih podstrečja Poignotove hiše, kjer se je moral iz previdnosti skrivati. Bil je silno vesel, ko je zvedel, da ga bodo prepeljali v hišo v Borderie, kjer stane Marie-Anne.

Ko so se odločili za dan odhoda, je štel tako nepotrpežljivo minute, kot šteje šolski deček dneve do počitnic.

"Kar zadušilo me bo tu," je govoril svoji ženi. "Ne da mi dihati. Čas tako počasi leze naprej. Kdaj pride srečni dan?"

Končno je prišel. Tekom dopoldneva so spravili in zavili vse predmete, ki so jih rabili za časa njegovega zdravljenja v podstrešju. Ko je nastopil večer je začel Poignotov sin seliti zaboj.

"Je že vse v Borderie," je povedal pošteni fant, ko se je vrnil iz svojega zadnjega pota, "in gospodična Lacheneur je rekla, da prinese gospod baron s seboj dober apetit."

"Prav gotovo!" odvrne baron. "Jedel bom kot volk."

Oče Poignot je bil zaposlen, ko je vpregal svojega najboljšega konja v voz, da pelje gos-poda Escrovala v novo stanovanje.

Pošteni kmet je bil zelo žalosten pri slovesu svojih gostov, radi katerih se je izpostavil tako veliki nevarnosti. Čutil je, da jih bo pogrešal, da bo hiša zanaprej nekako zapuščena.

Dovolil ni nikomur drugemu, da udobno pripravi žimnico na vozu in vse drugo, da baron tekom vožnje ne bi kaj trpel. Ko je opravil vse to delo v svojo zadovoljnost, je globoko vzdihnil in vzkliknil:

"Čas je, da gremo."

Počasi koraka po ozkih stopnicah navzgor in se poda proti podstrešju.

Gospod Escroval se ni zavedal, da je tako hitro prišel čas ločitve.

Ko zagleda obraz poštenega kmeta, ki je prišel po njega, mu rdečica zalije obraz in polotila se ga je zadrege. Pozabil je na vse udobnosti, ki so ga čakale v Borderie. Solze se mu zasvetijo v očeh.

"Izkazali ste mi usluge in postrežbo, katero se ne da plačati z denarjem, oče Poignot," reče baron globoko ginen. "Rešili ste mi življenje."

"Oh, gospod baron, nikar ne govoriva o tem. Vi bi naredili isto za mene."

"Ne bom skušal sedaj izre-kati zahvale, toda Bog mi daj živeti še toliko časa, da vam lahko dokažem, da nisem nehvaležen."

Stopnice so bile ozke, tako da so imeli precejšnjo težavo prinesiti barona navzdol. Končno je pa udobno ležal na žimnici na vozu, nakar so ga pokrili s slamo, da se je lahko skril.

"Z Bogom, gospod," reče stari kmet, ko je zadnjič stisnil baronu roko. "Nu, saj bi lahko rekel tudi: na svidenje, gospod baron, gospa in vi naš dobri župnik."

Vse v redu?" vpraša zdajci mladi Poignot.

"Da," odvrne invalid.

In voz, ki je vozil z največjo previdnostjo, se je pomaknil naprej.

Gospa Escroval, naslonjena na rame abeja, je hodila s slednjim kakih dvajset korakov za vozom.

Zunaj je bila črna tema, toda naj bi bilo svetlo kot pri bellem dnevu, župnika Midona ne bi izdal niti eden njegovih bivših župljanov v Sairmeuse, če bi ga srečal.

Župnik si je pustil rasti brado in brke; njegova tonzura je popolnoma zginila, in njegovo mirno življenje, ko je moral ves dan sedeti doma, ga je precej zredilo. Obleden je bil kot vsi boljše kmetje in obraz mu je bil zakrit s širokokrajnim klobukom.

Že dolge mesece se ni počutil tako mirnega kot danes. Zadržki in ovire, o katerih je mislil, da jih bo nemogoče premagati, vse je zginilo. V bližnji bodočnosti bo baron proglašen nedolžnim po nepristranskih sodnikih. In prišel bo dan, ko bo tudi on zopet zavzel župnikov urad v Sairmeuse.

Le spomin na Maurica mu je grenil dobro voljo. Zakaj ni dal od sebe nobenih znakov življenja?

"Če bi se kje ponesrečil, tadaj bi gotovo slišali o njem," je premišljeval župnik. "Saj ima s seboj hrabrega moža, starega korporala, ki bo tvegati tudi življenje za njega."

Tako je bil zatopljen v ta premišljevanja, da ni opazil, da visi gospa Escroval vedno težje ob njegovi rami.

"Sram mi je priznati," reče končno, "toda res ne morem več naprej. Toliko časa je že minilo, odkar sem bila zadnjič na prostem, da sem že pozabila hoditi."

"Na vso srečo smo skoro na cilju," odvrne duhovnik.

Trenotek pozneje ustavi mladi Poignot konja ob cesti, kjer je bil prehod na stezo, ki je vodila do hiše v Borderie.

"Naša pot je končana," reče

napram baronu. Potem pa nalahno zažvižga, kot je to storil nekaj prej, ko je naznanil Marie-Anne, da je prišel.

Nikogar ni bilo; fant zopet zažvižga in sicer to pot močnejše, in tretjič pa zažvižga na vso moč — nihče se ni oglasil.

"Čudno, da me Marie-Anne ne sliši," reče mladi fant, ko se obrne proti spremljevalcem. "Barona ne moremo spraviti v hišo, dokler ne pride Marie-Anne. Tako sva se dogovorila. Ali naj grem v hišo in jo poiščem?"

"Najbrž je zaspala," odvrne župnik. "Stoj pri konju, fant, jaz grem pa v hišo in jo zbudim."

Seveda oče Midon ni ničesar slutil. Vse naokoli je bilo mirno; skozi okna drugega nadstropja je sijala svetla luč.

Toda ko zagleda duhovnik odprta hišna vrata, tedaj se mu pojavi težka slutnja v srcu.

"Kaj naj to pomeni?" se vprašuje.

V spodnjih prostorih ni bilo luči in župnik je bil prisiljen z rokami tipati naprej, da je prišel do stopnic.

Končno jih najde in koraka navzor. Na pragu sobe pa zastane, skoro onemel radi groznega prizora pred seboj.

Uboga Marie-Anne je ležala na tleh. Njene oči, ki so bile široko odprte, so bile prevlečene s tanko kožico, in iz ust ji je visel jezik, ki je skoro popolnoma očrnel.

"Mrtva!" zajecelja duhovnik. "Mrtva!"

Toda to vendar ni mogoče! Župnik premaga trenotno slabost, se približa ubogemu dekletu in jo prime za roko.

Bila je ledeno mrzla in trda kot železo.

"Zastrupljena!" šepeta duhovnik, "zastrupljena z arsenikom." (Dalje prihodnjič)

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois
POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega obdobja nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B." Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov.

Jednota ima svoj lastni list "Glasilo K. S. K. Jednote" ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica, te mogoče in bogate podpirne organizacije, potrudi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

VAŽNO NAZNANILO

Da smo izposlovali zanesljivo zvezo v Evropi glede denarnih naročil. Da so poželjive garancije in točno izplačane po dnevnih cenah. Da damo cenjenim rojakom priložnost razveseliti svoje v domovini. Da se z darovi za božične praznike zaupno obrnete na domačo tvrdko.

STEVE PIRNAT CO.

6121 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol desetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25c

NAZNANILO IN ZAHVALA

Vsemogočnemu Bogu se je dopadlo, da je poklical k sebi našega sina in brata

Frank J. Bricel

Zatisnil je svoje blage oči dne 17. oktobra. Pogreb seje vršil dne 20. oktobra iz hiše žalosti v cerkev sv. Kristine ter po opravljeni slovesni zadušnici na Calvary pokopališče, kjer smo izročili njegovo truplo v naročje materi zemlji.

Naš ljubljeni Frank je bil rojen 11. decembra 1910 leta.

Tem potom izrekamo globoko zahvalo č. gg. duhovnikom in misijonarjem za vso dušno tolažbo in številne obiske dragemu sinu za časa njegove bolezni, kakor tudi za opravljene pogrebne obrede.

Dalje srčna zahvala vsem našim prijateljem, ki so položili tako krasne vence k njegovi krsti.

Zahvalo naj sprejmejo tudi oni, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duše pokojnika. Bog plačaj!

Hvala naj bo izrečena vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslu-go pri pogrebu kakor tudi vsem, ki so ga prišli kropit, ko je ležal na mrtvaškem odru ter onim, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Dalje hvala fantom pogrebcev, ki so nosili krsto. Hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in sinovi za vzorno urejen pogreb in najboljšo poslu-go.

Zahvalo naj sprejmejo tudi članice Oltarnega društva sv. Kristine, ki so prišle molit.

Ponovna hvala vsem za vse.

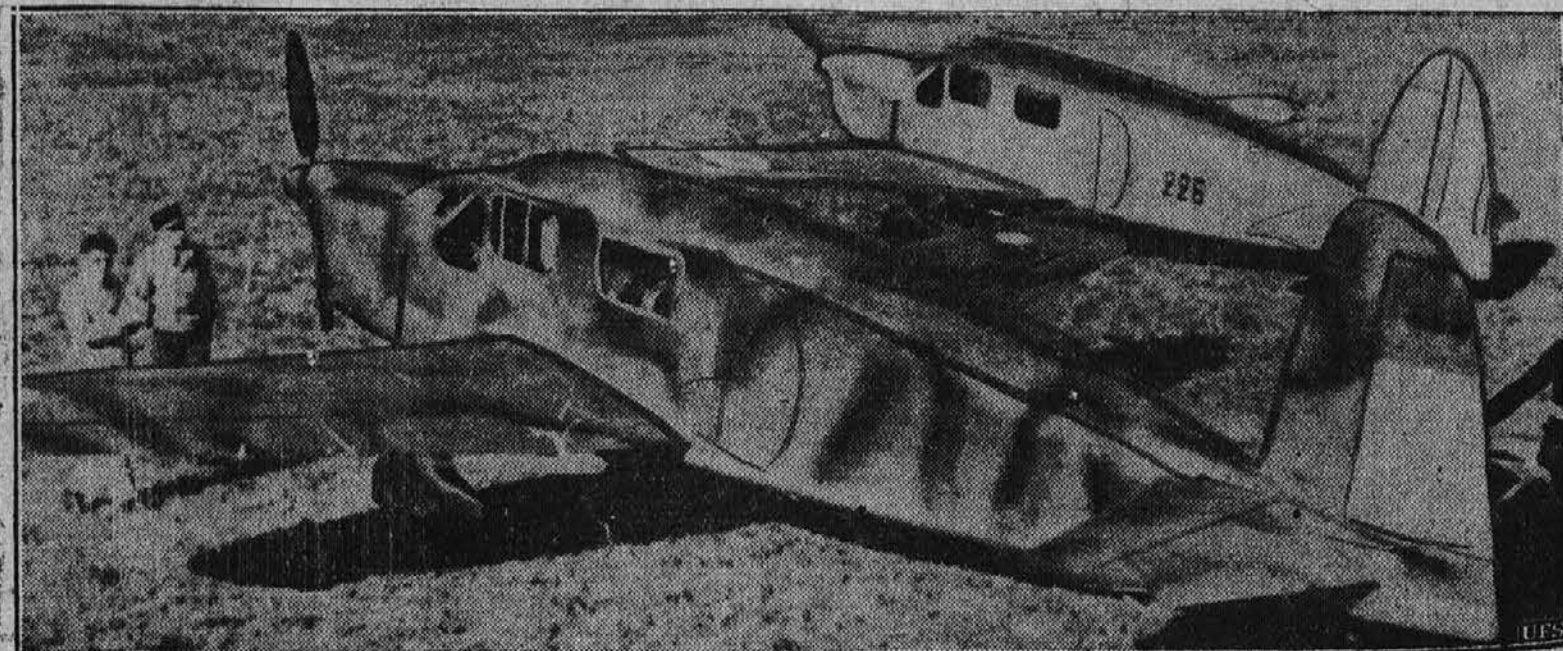
Ti, ljubljeni sin in dragi brat, počivaj v miru in rahla naj Ti bo rodna gruda. Naša srca so polna tuge in naše oči polne grenkih solza, vsaj smo izgu-bili Tebe predragi. Tolaži nas zavest, da se snidemo enkrat na kraju večnega miru in blaženstva—nad zvezdami tam, kamor si odšel, da sprejmeš plačilo iz rok usmiljenega Boga.

Ni sreče videlo oko,
in čulo ni nikdar uho.
Ni radosti srce čutilo,
ki zdaj deli Ti jo nebo.
O srečna, srečna duša Ti,
in s tabo vsak, ki v Bogu spi

Žalujoči ostali:

Frank in Mary, starši.
Florence, sestra.

Eucild, O., 7. novembra, 1939.

Francozi so svoja letala prepletkali z raznimi barvami, da jih, kadar so na tleh, sovražni piloti ne vidijo.